

59

Λιαθήκη

φ. 37r-v

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 22/ κατὰ τὸ παλαιὸν εἰς τὸ ἀρ / χοντικὸν τοῦ μεγαλειοτάτου ἀφέντην Ἱακουμάκην Γριμάλδην ἐπειδὴν καὶ οὐδεὶς τῶν ἀν / θρώπων οἶδε τὴν τελείωσιν αὐτοῦ οὐδὲ τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν κατὰ τοῦ Κυρίου τὸν λόγον δι / ἀ τοῦτον καὶ ὁ ἄνω εἰρημένος ἀφέντης Ἱακουμάκης εὑρισκόμενος εἰς κλίνην κατά / κοιτος καὶ φοβιζάμενος τὸν ἄωρον θάνατον μὴν τὸν καταλάβην ἀφνίδια / καὶ μείνει ἀδιόρθωτος ἐπροσκάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριο / ἵνα διὰ τῆς τοιούτης διαθήκης διορθωθήσεται σῶον γάρ ἔχει τὸ νοῦ ἀκέραια / τὴν γλώτταν καθαρὰ τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς ἑτέρας του αἰσθήσεις χάριτιν Χριστοῦ. Καὶ ἐν / μπρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπην καὶ τετελειωμένη / συνγχώρεσιν. "Ἐπειτα ζητεῖ. καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν ἥτοιν ἀφήνειν καὶ τὴν εὐ / γὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικήν του τῷ μπαπιδιῶν του καὶ / ὄλοντος τῶν εγνονίων του. "Ἐπειτα λέγει πώς τὸν καὶ ἀν τοῦ εὔρτσουνται σπά / μπάπις μόνηπιλε κινητὰ καὶ ἀκίνητα σλα τὰ ἀφήνει εἰς τὰ χέρια τῆς / ἀρχόντισσάν του κυρίας. Ενκατερίνας νὰ τὰ ἔχην καὶ νὰ τὰ κρατῆν εἰς τὰ χέ / ριαν της καὶ νὰ τὰ ἔκουσιεῖν καὶ νὰ τὰ κυριεύην καὶ νὰ τὰ καρποτρώγην ἔως / φόρου ζωῆς της καὶ νὰ ἔχην ἔξουσία νὰ τὰ πουρκοτάξην εἰς τὰ παιδίαν τος / καὶ εἰς τὰ ἔκόνιαν τος σὲ ὅποιο παιδί θέλει νὰ δώσην πολὺ ἢ δλίγον νὰ / εἶναι καλὰ καμωμένα καὶ ἀπὸ κανεὶ νὰ μὴν ἔχην κανένα ἐμπόδιο ἔξο / χως ἀπὸ τὸ ἀμπέλιν ὅποιο ἔχει εἰς τὸ 'Αγερσανίν ἀπὸ τῆς Σακοντεντέδενας / τὸ ἀφήνειν καὶ αὐτὸν τῆς ἀρχόντισσάς του νὰ τὸ τρώγην ἔως τὴν ζωὴν καὶ ἀνι γένη [.....] / στου ὁ Ντεμενεγάκης τοῦ ἀδελφοῦ του τοῦ σινιόρ Φιλιππάκην ὁ υἱὸς παπᾶς, νὰ τοῦ τὸ [.....] / ἡ ἀρχόντισσάν του ἀποθάνοντάς της μὲ κοντετζίδην σὰν τὸ πάρην νὰ κάν[η δύο]ο λει/-τουργίες τὴν ἑβδομάδα τὴ μιὰ διὰ λόγουν του καὶ τὴν ἄλλην διὰ τὴν ἀρχόντισσάν του / καὶ νὰ τοῦγην ὁ αὐτὸς παπᾶς νὰ τὸ τρώγην ἔως ὅλη του τὴν ζωὴν καὶ ἀνι κάμην ἡ θυγατέ / ραν του κανένα παιδί παπὰ νὰ εἶναι κρατημένος νὰ τὸ δώνην καὶ νὰ τὸ ἀφίνην πά / λι τοῦ ἐκείνου παπᾶ ὑπούδριν καὶ δὲν κάμειν ἡ θυγατέραν του κανένα παπᾶ καὶ γένειν / ἀπὸ ἐνκόνι του νὰ πηγαίνον καὶ εἰσὲ κείνου. Εἰ δὲ πάλι καὶ μήδε ἐνκόνι του γενεῖν / νὰ πηγαίνη ἀπὸ παπᾶ Γριμάλδην εἰδὲ καὶ δὲν εἶναι παπᾶς Γριμάλδης νὰ εἶναι εἰς τὴν / ἔξουσίαν τοῦ μητροπολίτην νὰ τὸ δώνην ὅτινος παπᾶ θέλη μὲ τοῦτον νὰ κάνῃ καὶ τὸ ὅ / νωθεν ὅμπλιγον τὶς λειτουργίες. 'Ακόμη λέγειν πώς χρεωστοῦσιν κάμποσον γρέ / ος καὶ ἀφίνει τῆς ἀρχόντισσάς του τὴν κουρά νὰ πρε-Ν

τεντέρην νὰ δώσην ἀπ' ὅ, τιν / ἥθελε μπορεῖ ἀπὸ κεῖνα ποὺ τῆς ἀφίνειν ἢ πρᾶμα ἢ
ὅ, τι ἄλλο ποὺ νὰ γροικᾶ νὰ / βγάλη τὸ χρέος καὶ ως τὸ κάμη νὰ εἶναι καλὰ καμου-
μένον καὶ ἀπὸ κανεὶ νὰ μὴν / ἔχην κανέναν ἐμπόδιο. "Ετι ρωτηθεὶς παρ' ἐμοῦ τοῦνο
εἰ ἔχειν παρανγγείλει / τί ἔτερον καὶ εἰπέ μου οὐχὶ εἰ μὴ ἡ παρὼν του διαθήκην θέλει
εἶσται ίσχυρὰ / βεβαία καὶ ἀγάλαστην παρακαλώντας καὶ ἀξιόπιστους μαρτύρους
οἱ ὅποιοι / γράφου κάτωθεν ὑπὸ χειρός τος ἀπογράφοντας καὶ ὁ ἕδιος ἀφέντης /
Ίακουμάκης εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἔξης.——

- / —Τζωρτζέτος Μπαρότζης μάρτυρας στάνωθε++
- / —Σταμάτης Χωματιανὸς μάρτυρας ως ςκνωθεν++
- / —Γιάκομο Γριμάλδη στέργω καὶ βεβαιώνω τὴν παρὼν διαθήκη—
- / —Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

60

/ Φ. 35*

φ. 38γ-γ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

[...] καὶ πάλι απὲ τὸν κανέ καὶ πάλι ἀπὸ Φρατζιακάκη

ΑΘΗΝΩΝ

/ [+ Εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ] ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν, 1680 ἐν μηνὶ Ἰουλίου/
21 κατὰ / τὸ παλαιὸ εἰς τὸ παρὸ τὰ δύο μέρη τὸ ἐ μέρος ὁ ἀφέντης Φρατζὶ / κάκης
Μπαρότζης υἱὸς τοῦ ἀφέντην Γιάκουμου Μπαρότζη καὶ ἀ / πὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ
μισὲρ Τζανὲς Κοντοφρέος ἐπέσασι σὲ συνίβασης καὶ / καθαρὰ καταλλαγῆς καὶ ἀλ-
λαξίας τὰ αὐτὰ δύο μέρη ὁ τε ἀφέν / της Φρατζιακῆς εἰς στὸ Ντάι καὶ νὰ ἔχῃ τὸ
μισὸ λιβάδι / [σύν / πλ / [ιο] τοῦ Τζίμη / Προπολι / ἀνου καὶ / τζὴ Κλα / μένης /
καὶ Κουμού / νας Στράτας / ἀπὸ τὸ ὅποι[ο] / ἥθελε τόχει ἀπὸ καὶ / ροὺς τὸ ἄλλο
μισὸ ἀγορασμένο ἀπὸ τὸν ςκνωθεν / Μπαρότζη ὁ λεγόμενος μισὲρ Τζανὲς τώρι τὴν
σήμερο θέλει ὁ ἀφέντης / Φρατζιακῆς μὲ καλὴ του ὄρεξη καὶ ἀπλα του ὄρεξη καὶ /
[καὶ] κάνει τὴν μπαρούσα καταλλαγὴ καὶ δίνει τὸ λεγόμενο μισ[ὸ] / λιβάδι τοῦ
ἄνωθε μισὲρ Τζανὲ ἀπὸ τὴν σήμερο ἡμέρα καὶ ὁ μισὲρ Τζανὲ[ς] / δίνει τοῦ ἀφέντην
Φρατζιακῆ ἔνα ἀνμπέλι καὶ ἔνα γωράφι στοῦν / Βεντούρη τὰ ἔχει ἀγορὰ ἀπὸ τὴν
Μπελάγια τὰ σύνπλια στοὺς Χρ / ουσάκη Γιουστινιάνου καὶ τοῦ Βάβουλα τὰ ὅποια

* Η ἀκόλουθη νοταριακὴ πράξη γράφηκε ἀπὸ τὸν υἱὸ τοῦ νοταρίου, Δημ. Μηνιάτη.

